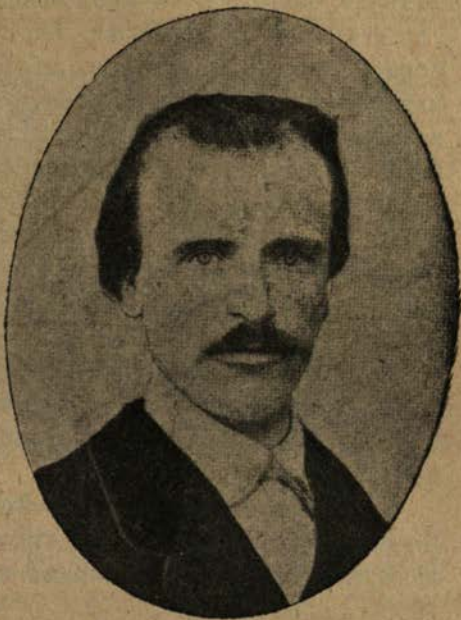

Въ книгата и въ мисълта Шапкаревъ влагалъ всич-
китѣ си сили за образованието на българитѣ.

Кое е най-скжпото на човѣка?

На това питане Шапкаревъ винаги и на всѣкжде
твърдо отговарялъ: вѣрата и народното слово.
Споредъ Ш., не е достойно за човѣка да си мѣнява вѣ-
рата, да дѣли народа
и да става играчка на
хитритѣ врагове. На
българитѣ вѣрата е
източно-православна,
приета още на вре-
мето отъ князь Бо-
рисъ I, а писменото
слово е създадено
отъ македонскитѣ со-
лунски братя св. Ки-
рилъ и Методий. И
дветѣ тия духовни
сили сж се закрепилъ
въ Македония отъ
св. Климентъ и св.
Наумъ, чиито църкви
и манастири сж око-
ло Охридъ. Кой то-
гава смѣе да мѣни
вѣрата си и да бѣга
отъ езика народенъ?

Кузманъ Шапкаревъ

— „Има такива люде, — казва Шапкаревъ, — които за пари
или другъ интересъ мѣняватъ вѣра, слово и народ-
ностъ; тѣзи българи вършатъ най-голѣмъ грѣхъ предъ
Бога и срамъ предъ народа. Тѣ никому не сж мили,
тѣхъ всички мразятъ и презиратъ“.